

RENAȘTEREA

ADAOS PENTRU POPOR LA FOAIA OFICIALĂ A EPISCOPIEI ORTODOXE ROMÂNE
A VADULUI, FELEACULUI ȘI CLUJULUI

APARE LA 1 ȘI 15
A FIECĂREI LUNI

Redacția și Administrația:
Cluj, Piața Malinovski 18
(Consiliul Eparhial)

Redactor:
Preotul GH. NOVEANU

CÂND SE SCOALĂ DUMNEZEU SE RISIPESC VRĂȘMAȘII LUI (Din pastorală de Paști a P. S. Episcop NICOLAE)

Hristos a înviat!

Iubiții mei fii sufletești,

Cu zărobire de inimi ne-am rugat dealungul celor șapte săptămâni ale Marelui Post, ca Dumnezeuul îndurării să ne ajute să luptăm lupta cea bună, să ne curățim simțirile și să ne arătăm biruitori asupra păcatului, pentru ca fără de osândă să ajungem a ne închina și sfintei Învieri a Domnului și Mântuitorului nostru Iisus Hristos.

Și iată că Bunul Dumnezeu ne-a ascultat rugăciunea. Covârșiți de strălucirea praznicului putem striga acum împreună cu Psalmistul: „Revărsatu-s'a peste noi lumina feții Tale, Doamne, și ai umplut de veselie inimile noastre” (Psalm. 4, 6—7). Căci praznicul sfinselor Paști este răsunătoarea trâmbiță a izbăvirii noastre.

Hristos a înviat, ca nimeni să nu măi geamă sub osânda păcatului.

Hristos a înviat, ca nimeni să nu se mai teamă de moarte.

Hristos a înviat, ca nimeni să nu mai fie rob. Căci Hristos, Dumnezeu fiind, a luat chip de rob și a murit pe cruce, ca să ne sloboadă pe noi din cătușile păcatului și ale morții și ca să ne dăruiască nouă viață plină de bucurii, ca unor fii iubiți ai Tatălui celui din ceruri.

Iată, dragii mei, pricina neasemănatei veselii care umple astăzi inimile noastre și care se reversă în obșteasca noastră cântare de slavă:

„Hristos a înviat din morți cu moartea pe moarte călcând și celor din mormânturi viață dăruindu-le“. Iată pentru ce se satură astăzi din duhovnicescul ospăț și bogatul și să-

racul și dreptul și păcătosul. Tuturora — fără osebire — le-a dăruit Domnul iertare de păcate, prin jertfa Fiului Său; pe toți i-a învăluit în căldura iubirii Sale părintești, tuturora deschizându-le iarăși porțile Raiului.

Preamărita minune a învierii Domnului face să amușească tot graiul îndreptat împotriva lui Dumnezeu. Strălucirea ei orbește pe cei necredincioși și i risipește, acoperindu-i de rușine.

Așa este, iubiții mei fii sufletești: „Când se scoală Dumnezeu, se risipesc vrășmașii Lui și fug dela fața Lui cei ce-l urăsc pe Dânsul. Cum se stinge fumul, așa se sting, cum se topește ceara de fața focului, așa pier păcătoșii dela fața lui Dumnezeu; iar dreptii se bucură și se veselesc...” (Psalm 67, 1—3).

Ci, iubiții mei fii sufletești, noi nu vrem să facem parte din tabăra celor ce fug dela fața lui Dumnezeu, ca să-și ascundă viața lor netrebnică și — îmbrânciți de patimi — să se arunce în brațele morții. Ne-am spovedit păcatele creștinește, după povața sfintei noastre Biserici, și ne-am împărtășit cu preacuratul trup și sânge al Domnului și Mântuitorului nostru Iisus Hristos. Ne-am curățit și ne-am înnoit, hrânindu-ne cu pâinea cea cerească și bând din „paharul vieții“, ca să putem prăznuți după cuviință luminata zi a învierii Domnului.

În ziua de praznic a Învierii Domnului ne rugăm fierbinte Celui atotputernic să ne ajute, ca prin credincioasa împlinire a legilor vremelnice și a celor veșnice și prin toate silințele noastre creștinești, să putem duce scumpa noastră țară la pașnica propășire și înflorire pe care o dorim cu toții. Și ne mai rugăm, să ne călăuzească la împeunarea credinței, adunându-ne pe toți „într'una sfântă, sobornicească și apostolică Biserică“, —cetatea nebiruită a sufletului nostru românesc.

„Incolo, dragii mei, câte sunt adevărate, câte sunt cinstite, câte sunt drepte, câte sunt curate, câte sunt iubite, câte sunt de bună laudă, (Fil. 4, 8) — acestea să le faceți, ca Dumnezeuul păcii să fie cu voi.

Darul Domnului nostru Iisus Hristos, dragostea lui Dumnezeu Tatăl și împărțirea Sfântului Duh să fie cu voi cu toți.

Al vostru al tuturor de tot binele voitor
† NICOLAE, Episcop

IN ȘCOALA PROROCILOR

DIN PROROCIA ISAIEI CETIRE

Niciun diregător înalt nu vine într'un oraș sau într'un sat fără să fie vestit de mai înainte, pentru ca cetățenii să aibă vreme să se gătească a-i face primirea cu cinstea cuvenită.

Asta fiind obiceiul înțelept, pricepem acum de ce Fiul lui Dumnezeu încă nu putea veni în lume fără să fie vestit oamenilor prin proroci trimiși de mai înainte de Tatăl cel din ceruri.

Fără îndoială cel mai mare și mai curat văzător crainic al venirii lui Hristos în lume a fost prorocul Isaia, care cu sute de ani înainte a vestit pe Mesia, înfățișându-i amănunțit până și patimile și moartea și învierea Lui pentru păcatele lumii.

Iată prorocia prin care Isaia vestește patimile Domnului nostru Iisus Hristos și biruința Lui asupra morții, întărind nădejdea oamenilor în mântuirea ce-avea să vină:

„Crescut-a înaintea lui ca o odraslă, și ca o rădăcină în pământ uscat: fără chip și fără frumusețe ca să ne uităm la el și fără înfățișare ca să ne fie drag.

Disprețuit și cel din urmă dintre oameni, om de suferință, și răbdător la durere, căci chipul lui era hidos, disprețuit și nesocotit.

Dar el a luat asupra-și durerile noastre și cu suferințele noastre s'a împovărat. Și noi îl socoteam pedepsit, bătut și chinuit de Dumnezeu.

Dar el fusese străpuns pentru păcatele noastre și zdrobit pentru fărădelegile noastre. El

a fost pedepsit pentru mântuirea noastră și prin ranele lui noi toți ne-am vindecat.

Toți umblăm rătăciți ca niște oi, fiecare pe calea noastră, și Domnul l-a copleșit pe el cu fărădelegile noastre ale tuturor.

Chinuit a fost, dar s'a supus, și nu și-a deschis gura sa; ca o oaie spre junghiere s'a dus și ca un miel fără de glas înaintea celui ce-l tunde, așa nu și-a deschis gura sa.

Intru smerenia lui judecata lui s'a ridicat și neamul lui cine îl va spune? Căci s'a luat de pe pământ viața lui! Pentru fărădelegile poporului meu a fost adus spre moarte.

Mormântul lui a fost pus lângă cei fărădelege și cu cei făcători de rău după moartea lui, cu toate că nu săvârșise nicio nedreptate, și nici înșelăciune n'a fost în gura lui.

Dar i-a plăcut Domnului să-l

zdrobească prin suferință. Dacă își dă viața ca jertfă pentru păcat, va vedea pe urmașii săi, își va lungi viața și lucrul Domnului în mâna lui va propăși.

Scăpat de chinurile sufletului său va vedea rodul ostenelelor sale, și de mulțumire se va sătura. Prin știința lui, dreptul, sluga mea va îndrepta pe mulți, și fărădelegile lui le va lua asupra sa.

Pentru aceasta îi voiu da mulțumile partea sa și gloatele le va avea ca pradă; căci el și-a dat sufletul său spre moarte și cu cei făcători de rele a fost numărat; iar el a purtat fărădelegile multora și pentru cei păcătoși și-a dat viața.“ (Isaia 53, 2—12).

Prorocia Isaiei s'a împlinit. Hristos a murit, ca noi viață veșnică să avem într'unsul. Și a înviat, ca nimeni să nu se mai pogoare în mormântul păcatului și-al morții.

Știind unele ca acestea, datorii suntem și noi să ne curățim simțirile, „îmbrăcându-ne în omul cel nou, făcut după chipul lui Dumnezeu întru dreptatea și sfințenia adevărului“ (Efes. 4, 24) și „iertând unii altora, precum și Dumnezeu ne-a iertat nouă întru Hristos“ (Efes. 4, 32).

D. P.

SFÂNTA EVANGHELIE

„PACE VOUĂ“

(Ioan 20, 19)

Praznicele legii se pot sămui cu munții cei înalți. Ca să ajungi în capiștea lor trebuie să nu cruți nici osteneală nici vreme de a vedea. Nevoința isvorită din credință, hrănită cu puterea. Duhului dă aripi nevăzute sufletului nostru să se înalțe pe munții praznicilor. De acolo vederea se lărgește, și cu mirare omul credincios vede cele nevăzute, pricepe cele neînțelese și se bucură de cele adevărate.

Din toate praznicele creștinești nici unul nu se poate sămui cu praznicul învierii. Dumnezeu nu s'a arătat mai mare și mai puternic vreodată decum l-au văzut apostolii și mironosițele femeii în ziua învierii.

Strălucea lumină în jurul lui, creșteau țăriile alătura de el și îngerii cei mari din ceruri îi stăteau alătura.

Dumnezeu cel nebiruit decât de dragostea sa, Dumnezeu Hristos gustase moartea, umi-

lindu-se și la plinirea vremii, s'a sculat din morți.

Învieria lui Hristos este temeliea legii noastre. Cine nu crede în înviere nu este creștin și nu va fi niciodată. Cine nu se bucură în această zi, alături de întreg sionul neamului omenesc, nu se poate număra între fiii lui Dumnezeu. Cine nu crede în Hristos crede în moarte, de aceasta având parte în veci.

trucă în învierea lui Hristos mărturie avem pentru învierea noastră.

„Cine vine după mine, va avea viață veșnică“.

Ca să avem aceasta ne-a poruncit Domnul să ne facem „ca pruncii“; „să ne naștem din apă și duh“ (Ioan 3, 5) și să credem cu putere în dreapta lui răsplată. Să căutăm a fi moșneni a împărăției sale și dând

Hristos?

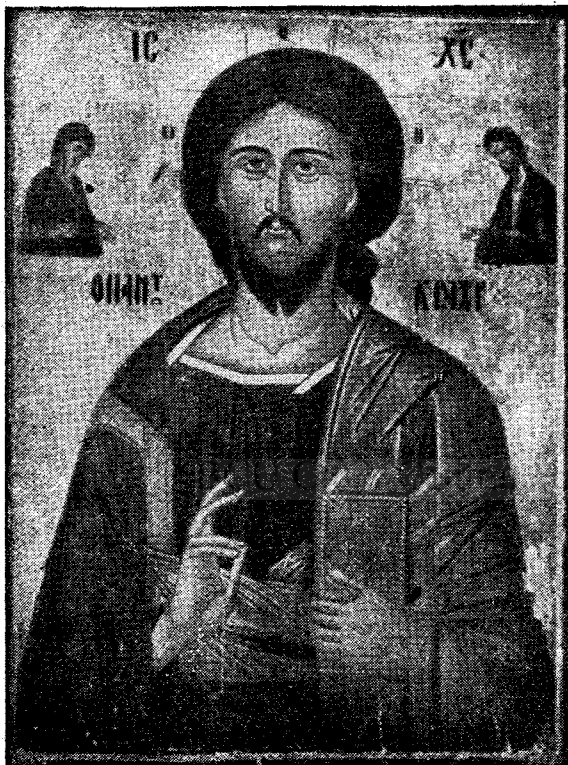
Că doar pentru tine a suferit Golgota. Pentru tine a înviat!

Apostolilor și prin ei neamului omenesc a zis Hristos înviind: „Pace vouă“.

Și ce-i dăm lui azi? Unde este pacea dată nouă de Hristos? Unde este învierea din păcat și viața veșnică în legea dragostei? Faceți tuturor toate ca învierea lui Hristos să fie prilej de bucurie în duh și de luminare în minte.

Numai atunci vom fi și noi ca florile, ca pasărele și ca pământul întreg, care aduce acum slavă lui Dumnezeu. Vom fi părtași păcii și învierii veșnice.

D. C.

„Pace vouă...“

Bucuria Învierii a străjuit și întărește astăzi căile mântuirii noastre.

Bucuria învierii răsplătește din vecie pe toți mărturisitorii credinții care s'au nevoit pentru Hristos, urmându-L și prin aceasta câștigând cununa muceniciei pentru numele său.

„Astăzi tot trupul se veselește și se bucură“!

Astăzi tot trupul se veselește fiindcă Dumnezeu a arătat fiilor săi că nu mai este moarte. Că cel credincios viază în veci „călând moartea“ ca să rămână cu duhul lângă isvorul tuturor duhurilor, Hristos. Se veselește și se bucură toată făptura pen-

cezarului ce este a cezarului, cu mare grijă să dăm lui Dumnezeu ce este a lui Dumnezeu, iar a lui Dumnezeu este tot sufletul.

Văzuta-ți pomii? Pământului dau rădăcinile cele șerpuite, pe când cerului îi pânguesc miezul cel curat al florii. Cerului îi întind dându-i cu lacrimi de rouă, ceea ce au mai frumos, mai curat și mai de preț: floarea.

Când se descheie ceața zorilor dimineța, ca acuma primăvara, cea mai mică păsărică, cel mai mic bondar ca și cea de pe urmă floare, dau glas de mărire lui Dumnezeu — după chipul și puterea lor.

Tu omule, ce-i dai azi lui

Datoriile mărunte

Un gospodar cumpăra lucruri mărunte, pe datorie, dela o dugheană. Părându-i-se că mărunțișul ce datora nu-i lucru de seamă, a lăsat zi de zi și n'a plătit mărunțișul acela, care se făcuse datorie mare, pe care acuma n'o mai putea plăti.

Stând într'o zi acasă, mâhnit de gândul că nu mai poate plăti datoria, iată că vine la el negustorul și-i spune o mare bucurie: a venit un prieten bun al datornicului și i-a plătit toată datoria.

Nespună i-a fost bucuria omului.

Așa e și cu datoria păcatelor noastre. Le-am adunat zi de zi, zicând că-s mărunte și nu se bagă de seamă și datoria s'a făcut cât un munte.

Și a venit atunci la dugheana datoriilor noastre, nu prieten mare și bun, care a plătit datoria în locul nostru.

Acesta este chiar Mântuitorul nostru, care, prin Jertfa Lui, ne curăță de toată păcătoșenia, numai să vrem să gustăm din această sfântă Jertfă, urmându-i învățătura în sfânta Lui Biserică.

Apostolul din Dumineca Invierii

Fapt. Ap. I. 1—9.

Dupăce Iisus a fost prins în grădina Ghetsimani, ucenicii de frica iudeilor s'au resfirat și au stat ascunși. Iată, se împlinesc cuvintele Scripturii care zic: „Bate-voi păstorul și se va risipi turma“. Păstorul cel bun Hristos a fost bătut, răstignit și îngropat, și învățăceii cari îi formau mica lui turmă, plini de spaimă l-au părăsit lăsându-l singur. Aceasta așa a trebuit să fie, căci numai așa putea să se împlinească prorocia „invierii celei de a treia zi“.

Iisus își arată puterea Sa Dumnezeuască prin învierea din morți, zădruind porțile iadului, de unde a scos pe toți aceia cari au crezut în prorocia despre Invierea Sa.

Păstorul cel bun nu și-a uitat de turma sa și îndată după înviere se arată femeilor purtătoare de mir, spunându-le să meargă și să vestească bucuria învierii Sale ucenicilor. Învățăceii s'au bucurat, precum se bucură toată făptura pământescă în această sfântă zi.

Cu toate că învățăceii n'au fost de față la învierea lui Iisus, ei au crezut, cunoscându-i puterea dumnezeiască arătată lor prin învierea lui Lazar la care au fost și ei martori oculari.

După bucuria vestită apostolilor de către mironosițe, însuși Mântuitorul li s'a arătat în persoană, când le-a poruncit, ca să nu plece din Ierusalim, până nu se va împlini făgăduința Tatălui, de a le trimite pe Duhul Sfânt cu care ei vor boteza popoarele. Prin puterea ce o vor primi dela Duhul Sfânt se vor întări în credință, vor fi martorii Lui și a învățăturilor Lui până la marginile pământului.

Bucuria învierii ne-o vestește și nouă Biserica prin cântările ei zicând: „Aceasta este ziua care a fă-

cut-o Domnul să ne bucurăm și să ne veselim într'ansa.“

Moartea care pusesse stăpânire asupra sufletelor, în sfânta zi de azi și-a pierdut toată puterea asupra celor ce cred în Inviere. Numai acela se poate numi creștin adevărat care crede și care îndeplinește toate poruncile creștinești. Aceasta zi luminată va fi bucuria creștinului numai dacă are sălășluit în sufletul său pe Hristos. Pentru aceasta a fost timpul din năinte de Inviere — marele post — timp de pregătire. Iar dacă unii oameni n'au dat ascultare po-

runcilor Bisericii și nu și-au pregătit sufletul în sfântul și marele post, pentru aceia în această mare zi, este prilej de întristare.

La auzul salutului creștinesc de „Hristos a înviat“ acei unii tresaltă și se umplu de spaimă și în loc să răspundă cu bucurie „Adevărat că a înviat“, se întristează. Unii din ei la auzul acestui salut își dau seama de greșala lor și se pocădesc plângând cu amar asemenea lui Petru când s'a lăpădat de Hristos.

Doamne Iisuse Hristoase, cel ce ai înviat din morți, vino și te sălășluiești în sufletele noastre, ca să ne putem înlimpina plini de bucurie în această luminată zi a învierii Tale cu „Hristos a înviat“ și să ni se răspundă de frații noștri cu aceeași bucurie „Adevărat că a înviat“.

Părintele VASILE

Iisus pe cruce

Străpuns de cuie în picioare,
Și în mâini, Iisus tăcea...
Țâșnea de sub cunună sânge,
Din rane sângele curgea.

Se tânguia Feciora Sfântă,
Jos, lângă cruce, iar de sus,
Privea mâhnit, Cerescul Tată...
Spre blândul Fiul Său, Iisus...

Și s'a cutremurat pământul,
Intregă lume-a tremurat,
S'a despicat catapeteasma
Și soarele s'a 'ntunecat...

Muri Iisus, stăpânul lumii,
Atotputernic dar smerit
Prin moartea Sa ne-a dat viață,
Prin moartea Sa ne-a mântuit.

Andrei Avram

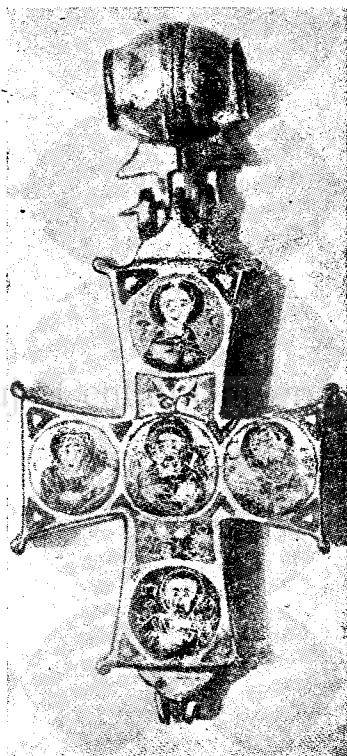
NEGHINA CREDINȚEI

Propaganda iehovistă

Aminteam în numărul trecut al foii că noul conducător al Martorilor lui Iehova, bancherul Rutherford, a făcut din vânzarea de cărți o dogmă religioasă. „Fără de vânzare de cărți nimeni nu ajunge în cer“.

Se poate vedea deci că scopul pe care-l urmărește această organizație nu este nici de cum de a aduce pe pământ o lume mai bună, ci mai ales, să adune cât mai mulți bani care să le îngăduie conducătorilor o viață lipsită de griji. Și dacă s'ar mulțumi numai cu atâta încă tot n'ar fi mare rău. În scrierile lor însă răspândesc învățături atât de năstrușnice, de scot din fire și pe cei mai liniștiți oameni. Pentru unele ca acestea în 21 Iunie 1918, Rutherford, împreună cu alți tovarăși a fost condamnat la 20 de ani temniță. Pronunțând această judecată aspră, judecătorul a spus că, după părerea sa „propaganda milenistă (iehovistă), răspândită în toată țara și între aliați, e mai periculoasă decât o divizie a armatelor germane“. După un an de închisoare, Rutherford a fost iertat. Cu toată pedeapsa îndurată, conducătorul lacom de bani nu a învățat minte, ci și-a văvut și pe mai departe de cale. La ei în țară, propaganda și-o fac pe scară întinsă. Le stau în ajutor toate mijloacele, dela automobilul cel mai luxos până la ultimele filme sectare, cu ajutorul cărora atrag lumea. În țara noastră se folosesc de o mulțime întregă de șiretlicuri. La orașe se ascund în dosul unor firme de vânzători de ziare. Întră cetățeanul să-și cumpere un ziar, e primit cu toată bunăvoința de iehovist, care dacă observă pe fața lui o nedumerire cât de mică știe să-i între în suflet îmbiindu-i și o foaie

care o „să-i aducă și o fărâmă de mângăere“. Și dacă te uiți mai bine pe teșgheaua lui, mai în dos, are Biblii ediție britanică, cărți și broșurele pe care și le îmbje cu toată insistența“. Când în vre-un ziar se întâmplă să se scrie ceva împotriva Bisericii strămoșești sau a unor conducători de ai săi, să te fe-rească Dumnezeu, că atunci nu

Cruce veche din anul 1300

va intra un cumpărător căruia să nu-i spună, cu voce ridicată și făloși, toată scârba ce o are față de o asemenea Biserică.

Propagandiștii iehoviști îi găsești pretutindeni. În gări și prin trenuri mișună cu nemiluita. Prima dată întind călătorilor broșuri și foi nevinovate, pentruca mai apoi, dacă văd că pot sta de povești și nu sunt descoperiți, scot tipărituri de-a lor pe care le recomandă cu toată căldura. De aci încep apoi și discuțiile. Și dacă nu se găsește între călători și vreunul care să le des-

copere gândurile, fac cu ou și oțet tot ce are mai bun și mai sfânt Biserica și neamul, ca și când noi am trăi în cine știe ce țară de mâncători de oameni.

La țară propaganda e și mai vicleană. De obicei umplu sacetele în dimineața zilelor de sărbătoare, când credincioșii se pregătesc să plece la biserică. Pe nesimțite numai îi vezi că se strecoară în casă și întind credinciosului, pe un preț de nimica, o broșură frumos scrisă, cu titlu răsunător, în care cititorul va afla „multă învățătură și mângăere pentru suflet“. Dacă n'are bani să o plătească, scade deodată prețul la jumătate și uneori le dau și pe nimica, sau o va plăti cu altă ocazie.

O scrisoare venită lor mai în anii trecuți de peste graniță, dădea conducătorilor amănunte folositoare de felul în care se cuvine să procedeze la răspândirea cărților, fără să poată fi descoperiți de organele de poliție. „In buzunarele dela palton — spunea hârtia — să aibă numai o singură broșură, lipsită de vorbe rele, ca atunci când va fi surprins să spună că nu face colportaj (vânzare de cărți), ci a împrumutat o carte a sa proprie. În schimb să-și facă buzunare secrete (ascunse) în lăuntru hainelor, în care să ascundă cât mai multe cărți. Mai ușor e lucrul la femei, că nicio autoritate nu va fi atât de barbară, să le caute în lăuntru hainelor“.

În anii din urmă, iehoviștii au ajuns la o îndrăsneală ne-maipomenită. Și-i află pretutindeni, bătându-și joc pe față de toate orânduelile noastre bisericesti. Mai nou însă și-au dat în petec, dându-și arama pe față. Noi însă totuși vom continua până vom lămuri pe deplin pe cititori.

Pr. AUG. FAUR

HRISTOS

Se făcuse seară! Pe ogorul cerului au fost început să răsară florile de foc ale stelelor. Domnul Savaot însuși pune lumină în inima fiecăreia, mai aprinsă sau mai potolită după cum le era aprinsă sau mai domoală râvna.

Și după ce-a aprins candelile cerului, venit-au oștirile îngerilor cântându-i: „Osana“! Glasul lor fără prihană s'a răspândit până în ulițele cele mai îndepărtate ale nevăzutului și de acolo au pornit către lumea cea mărunță de desubt.

Astfel, glasul îngerului Mihail a pogorit pe pământ și s'a întâlnit cu un om bogat căruia i-a strigat: „Mărire întru cei desus lui Dumnezeu, pe pământ pace, între oameni bună învoire“!

Chipul celui plin de bogăție s'a cutremurat și după o clipită a strigat la răndu-i: „Mărire celui mai puternic, celui mai bogat și celui mai înțelept, care stăpânește pe alții“.

Credea bogatul că mărirea se cuvine celui puternic și nu celui Atotbun. Pentru el *puterea era mai presus de bunătate* și avuția mai presus de virtute.

Împărăția râvnită de acesta era străjuită de oști potrivnice libertății și fericirii omenești; cerul însuși era pentru el sălașul *puterii* în care domnea împăratul cel răzbunător și aspru. El nu știa de Dumnezeu decât atunci când simțea păcatul faptelor sale. Pe *Tatăl nostru* din ceruri, iertător și bun nu-l aflase.

S'a întristat Arhanghelul. Și și-a pornit atunci glasul său pe întinsul unui ogor pe care spicile abia mijite de sub spuza zăpezii se ridicau firave către lumină.

Mai adăsta pe acolo un om nevoiaș, cu casă grea, prunci mulți și multă sărăcie.

Acestuia i-a strigat întru auzul inimei:

„Bucură-te omule“; „Hristos a înviat“!

Omul și-a descoperit cu frică mare capul și ingenunchind, a plecat grumazul până la spicele ce ieșeau din glia reavănă.

Și când a simțit pe frunte mângăerea bobului încolțit, a crezut și mai tare că nu este nălucire cecece auzise, ci glas aevae. Pământul care prinsese rod îl imboldea să creadă și mai puternic și firele de grâu care creșteau sub ochii lui i-au frânt îndoiala.

A ridicat atunci omul nostru fruntea din țărână și simțind căldura Arhanghelului întru sine a strigat, ca să audă văile, munții și iarăși depărtatele văi și munți, câte sunt pe lume:

„Adevărat că a înviat!“

Adevărat că Dumnezeu ce s'a făcut pe sine rod mântuirii noastre, s'a dat pământului spre moarte și înfrângând moartea peste care era stăpân, a înviat.

Trupul său l-a făcut bob de grâu și l-a dat mormântului, din care a ieșit lujer luminos. Din lujerul jertfirii sale s'a rodit, și s'a copt pâinea cea de viață veșnică, pâinea din care ne cuminecăm spre mântuire și scapare din osândă.

Trupul său prefăcut în rod de mântuire a sângerat dându-se nouă de bună voe, fiindcă Dumnezeu fiind știa și credea că *numai cine poate dărui totul poate mântui pe toți și pe toate*.

Hristos Dumnezeu adevărat știa rănduiala Tatălui din vecie și singur s'a supus legii a cărei temelie s'a făcut.

Și așa Hristos a primit trup, pentruca trupurile noastre a voit să mântuiască.

A primit așisderea chip de om, pentrucă ființa noastră omenească care trup și suflet este, a voit să scoată din legăturile păcatului.

Inviere

INVIAT!

Dumnezeu dragoste fiind, dragostea cea mare față de tot omul ne-a învățat, că El pe cruce fiind, singur se ruga pentru osânditorii Lui.

Dumnezeu veacurilor fără de sfârșit fiind, ne-a lăsat moștenire, împărăția veșnică ce se împarte deopotrivă tuturor celor ce-o poftesc și-L cheamă cu adevărat.

* * *

Și auzind un astfel de strigăt Sfântul între sfinți Arhanghelul Mihail, s'a luminat la chip și căutând la făptura celui ce-a glăsuat prorocirea cea mare a învierii, a cercetat cu deamăruntul la om, zicându-i:

„Rod de muiere, omule, cine ți-a dat ție puterea glasului și mai ales cine te-a luminat într-o astfel de grăire?”

Omul n'a precupețit răspunsul, ci a zis:

„Plecându-mi fruntea la auzul glasului Tău, țărâna ce-a pornit să rodească mi-a arătat că „dintru ale Sale” se ridică viața. Și mai ales am știut dintru ale sufletului meu că *lumina este mai cu putere decât întunecul*, binele covârșește răul, și Dumnezeu este capiștea tuturor.

Sufletul mi-a spus că azi ca și în veac înviază Dumnezeu și se risipesc dușmanii Lui.”

Și auzind unele ca acestea Arhanghelul a zis după predania scripturii: „Slugă bună și credincioasă, adevărul ai grăit. Nu dela tine ai spus acestea ci dela Duhul Sfânt care a grăit ție. Mergi de spune tuturor cele date ție de Duhul Tatălui.”

BCU Cluj / Central University Library Cluj

*

Și s'a pornit omul lăsând ogorul în paza stelelor luminoase așisderea inimii lui plină de lumină.

Cu mâinile goale, bătucite de muncă grea ca și rodul ce aștepta dela glie, a pornit către căpățâna dealului din satul lui. Drumeagul om pășea ca sub puterea unei chemări și chipul lui se lumina pe măsură ce pașii i se îngreunau de trudă.

I s'a părut că nu are semn potrivit cu care să arate oamenilor cele știute de el și s'a cutremurat de frică. Lângă el o salcie își plângea ramurile pline de muguri.

A frânt un ram care era mai plin de flori și a adunat de pe drum flori de măr, de măcieș, de păr sălbatic bogat înflorit și alte multe, făcându-le mănunchiu, cât abia putea cuprinde brațele sale muncite. Ca un pom de roadă înflorit el însuși înflorise sub puterea gândului ce-l stăpâna și era mândru de darul mânilor sale.

Pașii lui a bătucit ulițele satului. Prin curțile oamenilor se pornise svon timpuriu și neliniște mare. Fieea cea cuvântătoare se deșteptase în miez de noapte la chemarea minunii care se săvârșea sub ochii adormiți a oamenilor.

Fără de veste s'au luminat ferestrele caselor și copiii care nu s'au ținut de somn, cîrpeau prin ogrăzi.

Din deal, se auzea clopotul cu glasul lui cel de bucurie chemând: Bang! – Bang! – Bang...!

Dangătul lui se răspânda ca și glasul îngerilor din cer, ce-i cântau Domnului „Osana”! Era o altă cântare de mărire a lui Dumnezeu eșită din puterea omenească.

Lângă poarta bisericii omul s'a plecat închinând și cu glas mare a strigat poporenilor săi: *Hristos a înviat!* La care auzind mulțimile cele adunate sub cerul miezului de noapte au răspuns: *Adevărat c'a înviat!*

Omul era preotul satului și poporeni neamul nostru întreg.

Pr. GH. NOVEANU

omului

COPIIĂRIA MEA

Dăm mai jos o părțică din cartea lui Maxim Gorki, „Copilăria mea” în care ni se înfățișează viața tânărului Gorki în casa bunicii lui.

...Mie îmi place foarte mult Dumnezeuul bunicăi, — un Dumnezeu așa de aproape de ea, și adesea o rugam:

— Povestește ceva despre Dumnezeu!

Bunica vorbea despre El cu un glas deosebit: foarte încet, lungind ușor cuvintele, închizând puțin ochii, și întotdeauna sezând; Se ridică și se așează, și-aruncă un tulpan pe cap și începe a povesti, până adorm:

— Stă Dumnezeu pe o movilă înaltă, în mijlocul câmpiei raiului, pe un prestol de safir, sub tei de argint; și toți teii aceia înfloresc tot anul. Nu se pomenește în raiu nici iarnă, nici toamnă, și florile niciodată nu se vestejesc, ci înfloresc fără încetare, spre bucuria celor drepti înaintea lui Dumnezeu. Și pe lângă Dumnezeu zboară îngeri mulți, — cum cade zăpada sau când roiesc albinile, sau cum ar zbura niște porumbei albi din cer pe pământ și din nou în cer, — și toate le spun lui Dumnezeu, despre noi despre oameni. Aici e și al tău și al meu, și al bunicului: fiecăruia îi e dat un înger; Dumnezeu e deopotrivă pentru toți și tuturor le plătește după faptele lor: unuia cu amărăciune, altuia cu bucurie. Și totu-i așa de bine la El, încât îngerii se înveslesc, lovesc din aripi și-i cântă neîncetat: „Slavă Ție, Doamne, Slavă Ție!” Și el, drăguțul, numai le zâmbeste: va să zică, bine, destul!

Și zimbește și ea, clătind din cap.

— Tu astea le-ai văzut?

— Nu le-am văzut, dar le știu!
— răspunde bunica îngândurată.

Vorbind despre Dumnezeu, despre raiu, îngeri, devenea micuță și blândă, fața ei întinerea, ochii umezi vărsau o lumină deosebit de caldă. Luam în mâni cozile ei grele și mătăsoase, îmi înfășuram gâtul eu ele și ascultam fără să mă mișc, cu urechea, vădit la povestirile ei nesfârșite, de care niciodată nu mă săturam.

— Omului nu i-e dat să vadă pe Dumnezeu: ai putea să orbești; numai sfinții îl privesc față în față. Dar îngeri am văzut și eu; se arată, când sufletul e curat. Eram la biserică, la utrenie. Numai iacă doi în altar; umblă așa ca niște pete de ceață, se vede prin ei totul. Luminoși așa, luminoși, și cu aripile până în pământ: aripi din horbote, din muselină. Umblă prin prejurul prestolului și ajută pe părintele Iliia, cel bătrân; bătrânul ridică brațele în sus, rugându-se lui Dumnezeu, iar ei îi sprijin coatele. Era foarte bătrân, orb chiar, se lovea de toate și în curând după asta s'a isprăvit, a murit.

Eu atunci, cum îi zării, înlemnii de bucurie, mi se strânse inima, curg lacrimile, — ah, frumos a mai fost! Ah, Leneo, suflet de porumbel, frumos mai e la Dumnezeu: și în cer și pe pământ, așa de frumos...

— Dar la noi parcă nu e bine?

Făcându-și semnul crucii, bunica răspunde:

— Slavă Preasfintei Născătoare, — totul e bine!

M. Gorki,
mare scriitor rus.

Maica Domnului cea fără stricăciune...

— „Cum a putut naște fără stricăciune Sfânta Fecioară Maria pe Domnul nostru?” întrebă un om pe un preot.

Preotul îi răspunde:

— „Lumina soarelui trece prin geam — și vine la noi — fără să strice sticla geamului. Tot asemenea Lumina vieții a trecut prin Maica Precurată, fără să-i strice trupul...”

Mărire Ție

Ai izvorât din stâncă
Lumini de apă vie;
In noaptea mea adâncă,
Aprins-ai Tu făclie.
Tu dat-ai strălucire
De raze neapuse,
Din sfânta Ta iubire,
Iisuse!

Tu flori neveștejite
De cântec dat-ai mie
Cu bucurii gătite
De Tine 'n veșnicie.
Primește mulțumire
Din buze cuvioase
In stih de preamărire

Hristoase!

ZORICA LAȚCU

Cei trei prieteni

Trei prieteni are omul.
Unul din ei îl părăsește când moare. Acesta este averea.

Celălalt îl părăsește când omul e coborât în mormânt. Sunt rudele.

Și numai cel de-al treilea nu-l părăsește niciodată, ci-l întovărășește și dincolo de mormânt: este Domnul și Mântuitorul Iisus Hristos, care merge și ne apără în fața Tatălui ceresc, cerându-i iertare pentru păcatele noastre.

Care din acești trei prieteni este cel mai bun?

DIN LUMEA LARGĂ...

Păsări-oameni

Nenumărate sunt minunățiile firii, Felurite sunt formele sub care a îmbrăcat ea viața, care la urma urmei este aceeași, ori în cine s'ar găsi.

Prin părțile mereu înghețate dela Miază-zi ceea ce a isbit pe cei dintâi cercetători (printre ei trebuie de pomenit și pe Prof. E. Racovița dela Universitatea din Cluj) au fost niște păsări curioase. Se lăsau prinse fără să fugă. Nu se speriau de om ci-l așteptau, uitându-se la el cu o deosebită plăcere.

Aceste păsări numite Pinguini, au înfățișarea oamenilor și purtările lor sunt uneori omenești.

Picioarele ca de rață sunt date cu totul îndărătul trupului așa în cât acesta stă drept, ca al unui om. La nevoie să sprijină și pe vârful cozii din pene ceva mai tari. Aripele sunt ca niște lopetele, strâns apropiate de trup, căci piginii sunt mari meșteri înotători.

Trăesc în cârduri nenumărate pe marginea continentului dela Polul Sud acoperit cu ghiață, pe insule.

Sunt ca niște oameni prefăcuți în păsări. Scriitorul francez Anatole France a făcut chiar un roman cu titlul „Insula pinguinilor”.

Aceste păsări parcă se înțeleg între ele. În taina limbii lor stau la sfat. Se salută aplecându-și capul, cum ar face un om de soi, când îl salută cineva care nu e de treapta lui.

Mulțimea lor acopăr ghețurile, spre marginea lor dinspre mare, atât de multe ce sunt. Din păcate, încrezătoare în om, de care nu fuge, acesta a început să le rărească pentru puful moale și cald ce acopere pielea și le apără împotriva frigului.

Vorbe cu tâlc

Dacă nu ești vrednic de treabă.
Nu-ți bate capul de geaba.

*

Lacrimile săracilor nici soarele nici vântul nu le poate usca.

Ispita și sacul cu nisip

Fiind chinuit de duhul mândriei sale, pentru darul tămăduirilor pe care i-l dăduse Dumnezeu, sfântul Macarie ca să-l biruie, a luat un sac și, umplându-l cu nisip, l-a pus în spinare și a început a umbla prin pustie.

Întâmpinându-l un om de neam mare, care-l cunoștea, l-a întrebat:

— „Ce duci, părinte? Dă-mi sarcina s'o duc în carul meu...”

Iar Macarie i-a răspuns:

— „Chinuesc pe cel ce mă chinuesc pe mine...”, și n'a vrut să-i dea sarcina.

Asuprindu-se astfel, sfântul a scăpat cu bine de ispită, biruindu-și gândurile de mărire.

∞

Un copil minune

La Londra a stârnit mirare descoperirea unui copil de 11 ani cu numele de Lenon Beeson. Acest copil este socotit ca minune a socotelilor. El este în stare să îmulțească în gând un număr alcătuit din 15 cifre cu un număr din 2 cifre întrecând astfel toate așteptările prin calculele sale mintale. În școala în care învață, băiețașul a luat anul acesta două premii la matematici.

∞

Cel mai mic sat din lume

În Franța se află cel mai mic sat, în care sunt numai 3 case și 13 locuitori. Acest sat se se numește La Ville dieu-Quensché și cei 13 locuitori alcătuiesc două familii; Ripp și Bonjor. D-l Joseph Bonjor, este primar la el în casă pentru că în acest sat atât de mic, nu s'a ridicat încă o primărie.

Șarpele ca leac

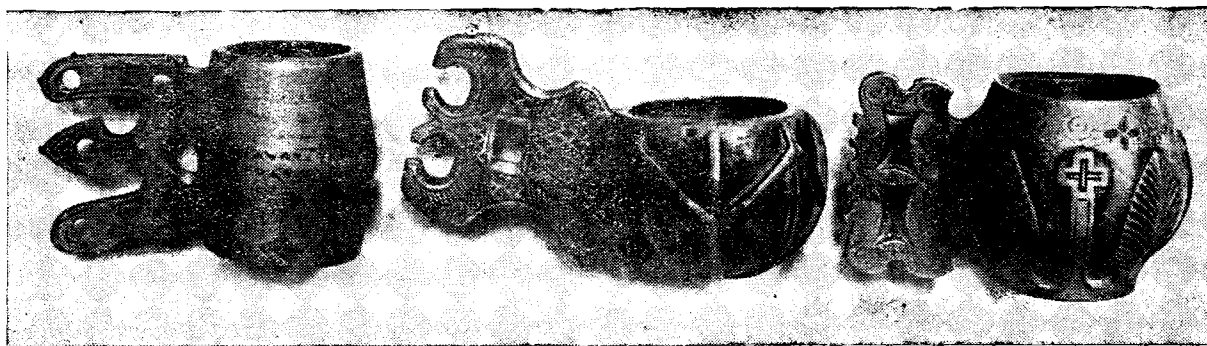
În Japonia, o credință străveche cu privire la leacuri arată că șarpele pisat și luat ca medicament, ar fi un leac sigur pentru orice boală, mai ales pentru tuberculoză. Deși șerpii nu sunt cunoscuți ca un lucru bun de mâncat, totuși în orașul Tokyo se găsesc peste o sută de prăvălii unde se vând zilnic peste o mie de șerpi de diferite mărimi, forme și culori. Tot la Tokyo mai este și un magazin de desfacere cu top-tanul numit „Casa șerpilor”, care vinde zilnic 100.000 de șerpi. Așa de mulți sunt cumpărătorii că a început să se simtă lipsa de șerpi în toată Japonia, afară de iusulele Kin-Su și Șikoku unde ei se găsesc din belșug.

∞

Porumbei călători

Țara în care se cresc cei mai mulți porumbei călători este Japonia. Acolo se găsesc 80.000 de porumbei-călători dintre cari 20.000 sunt pentru armată, iar alții pentru ziaristi, pentru pescarii și pentru multe alte întrebuintări folositoare. Pescarii îi duc cu ei în depărtări mari, până la 150 km pe mare, iar de acolo îi lasă liberi, cu vești pentru familiile lor: cum merge pescuitul și când se întorc. Porumbeii călători-ziaristi, pe lângă știrile grabnice, mai aduc și chipuri de fotografii, închise într'o cutiuță legată în spate. Porumbeii călători au fost folosiți pentru prima dată în Persia.

∞

Viespile folositoare

Sunt vespi și vespi. Unele își fac cuib ca de hârtie, în care cresc puii. Altele n'au grija aceasta. Sunt hoinare. Nu sunt însă rele mame. Caută de soarta puilor ei numeroși, rânduindu-le hrană (viermilor) până ce pot singure să și-o agonisească.

Pun câte un ou în trupul larvelor, mai ales de fluturi. Unele viespi trec numai pe lângă omidă și cu un tub mai subțire decât un ac pun un ou în pielea omidei. Atât. O înțepătură, și nimic mai mult. În acest chip sburând din loc în loc, pun ouă în sute și sute de omizi. Nu scapă biata larvă, nici când e ascunsă în trunchiul unei burueni, sub coaja unui arbore. Vespea o simte, își vâră acul până la ea, o împunge și-i lasă un ou în spate.

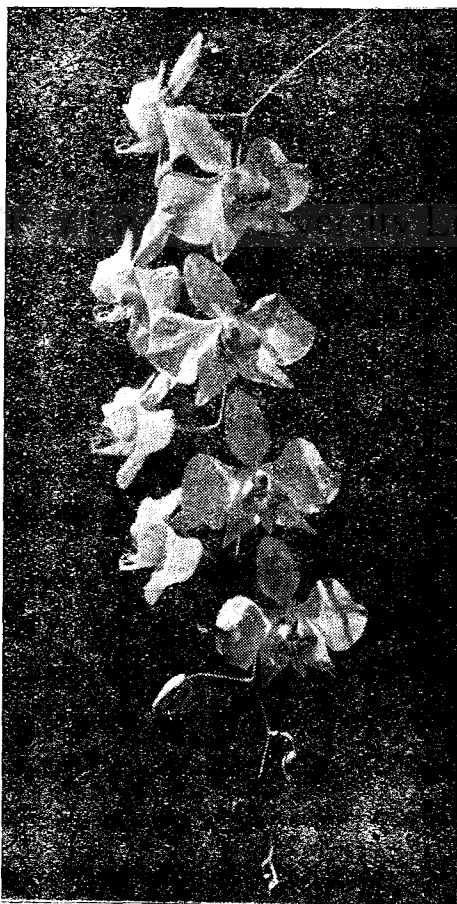
E cea mai crudă ucidare. Doar chinurile din alte vremi, cu care se pedepseau tâlharii, spionii ori dușmanii, se pot pune alături de groaznică suferință a omizii.

Din oul de viespe iese un pui mărunț, care începe să mănânce carnea gazdei; ori cât s'ar svârcoli aceasta nu poate scăpa de nevăzutul și nepoftitul oaspete. În cele din urmă din omidă nu rămâne decât pielea în care e adăpostită larva vespei schimbată în nimfă. Apoi iese ca viespe.

Pentru om asemenea vespi sunt un ajutor fără seamăn de prețios. Ce poate face grăninarul împotriva atâtor omizi câte se lasă uncori de-i micșorează simțitor rodul muncii lui. Viespea vine, înțepă, depune oul și fuge. Sunt însă atât de multe, încât nu scapă omidă fără să nu capete un ou în spinare. E pedeapsa cu moarte. Omidă piere, grăninarul scapă de dușmănia ei, dar scapă și pentru anul viitor, căci din larvă nu mai iese fluturile care să depună ouă. Viespile acestea fac parte din „Poliția naturii“.

Cea mai mare floare din lume

Cea mai mare floare din lume se află în grădina botanică din New-York. Vreme de cinci ani a stat în seră (un fel de cutie de sticlă) până când în ziua de 27 Mai 1938 botaniștii au văzut că începuse să imbobocească. Acum a dat naștere unei flori de o mărime nemaiintâlnită.

Ea are o înălțime de 2.50 m. și o lărgime de 3.85 m. Tulpina măsoară 45 cm. în înălțime și 40 cm. în grosime. Această floare care este de fel din Sumatra și seamănă cu un clopot răsturnat, are pe dinafară culoarea galbenă și verde, înăuntru castaniu incis, iar tulpina albastră închis cu pete galbene.

Umbră unui munte

În insula Teneriffe (Canare) se ridică din adâncul mării muntele Teyde până la înălțimea de 3711 metri. Acest munte aruncă la apusul și la răsăritul soarelui o umbră nesfârșit de mare pe întinderea Oceanului Atlantic. Umbra aceasta de pe ocean a fost măsurată și astfel s'a aflat că la răsăritul soarelui ea se așterne pe o lungime de 300 kilometri!

Vioară electrică

Un muzicant a construit o vioară mecanică pe care o pune în mișcare un motorăș electric. Arcușul este partea cea mai minunată. El este alcătuit din tot atâtea roțițe câte coarde are vioara. Fiecare roțiță este unsă cu colofoniu (sacâz) și cu ajutorul electricității, ea freacă struna, până ce e oprită, punând atâta dulceață sau tărie, cât îi dă curentul electric.

Concediul cailor

Un primar, cu un suflet bun și milos, din Filadelfia, s'a gândit într-o zi că și animalele, mai ales caii, au nevoie de odihnă. Și fiindcă avea putere să și împlinească gândul, a publicat îndată acest ordin în tot orașul lui:

„De aci înainte, în tot timpul lunilor de vară, toți caii folosiți de primăria din Filadelfia vor fi duși cu rândul să stea 15 zile la „iarbă verde“ într-o fermă, unde vor fi îngrijiți și li se vor da în același timp în fiecare dimineață o porție dublă de fân“.

PODOABELE ȘI SUFLETUL

Vrei să te arăți în lume frumoasă și împodobită? Mulțumește-te mai bine să rămâi cum te a făcut Dumnezeu. De ce te gătești cu aur și cu pietre scumpe, ca și cum ai vrea să corijezi făptura lui Dumnezeu? Ții numaidecât să te arăți gătită? Gătește-te atunci cu alte podoabe: cu bunacuviniță și cu modestia. Aceste virtuți sunt mai de preț decât aurul și pietrele scumpe și dau femeiei mai multă frumusețe. Chiar unei femei urite ele îi dau frumuseța mult căutată.

La ce servește găteala? „A văzut-o cineva” ni se va răspunde „și a plăcut-o”. Dar acela a plăcut podoabele iar nu pe cea gătită, pe care a criticat-o, poate, pentru că s'a gătit mai mult decât se cădea stării ei.

Dacă cea gătită este frumoasă, găteala strică frumuseții ei din fire, pentru că n'o lasă să se vadă cum este, ci-i acopere o parte din frumusețe; iar dacă este urâtă și rău plămădită, o face și mai urâtă. Unde este urâtenia fără găteală, se arată numai aceasta, dar dacă i se adaogă strălucirea pietrelor scumpe sau frumuseța stofelor, urâtenia crește.

Vrei să te gătești? Nu te găti cu aur, ci cu modestie și cu bunacuviniță. Atunci vei plăcea bărbatului tău. Împodobirea cu podoabe face adesea să se nască pizmă, ceartă și dușmănie.

E greu, aproape fără putință, ca cine are corp frumos gătit, să aibă și sufletul împodobit, căci cine poartă grijă de unul, delasă pe celalalt, neputându-le prețui pe amândouă în același timp.

De obicei pun preț pe găteală cei pentru cari cinstea și bunacuviniță nu prețuesc nimic.

Sf. Ioan Gură de aur
(din Omilii)

În ziua în care cineva mi-a făcut un rău, o nedreptate, eu fac cuiva un bine. Mulțumirea acestuia mă răsplătește de răutatea și nedreptatea îndurată dela alții.
(Medicus)

Primăvara

*Bine-ai venit din nou la noi,
Surată primăvară,
Să mai răsune prin zăvoi
Tăleanga turmelor de oi
Și cucul pierde-vară.*

*Bine-ai venit, cu părul prins
În mărgăritărele,
Cu trupul pe subt sân încins,
În volburate într'adins
Rochiți de rândunele.*

*Mireasă 'n carul tău de flori,
Cu fluturi prin bulendre,
Aduci taraf de cântători,
Vioarele 'n privighetori,
Iar cobza 'n măcălendre.*

Duiliu Zamfirescu

VORBE ÎNTELEPTE

Căuta-vei înțelepciunea la cei răi, și nu o vei afla; iar la cei înțelepți lesne este simțirea.

*

Înima simțitoare a omului, măneste sufletul său, iar când se vede sealeste nu se amestecă cu ocara.

Sfaturi și leacuri.

Antiseptice. E un cuvânt care trebuie să fie cunoscut, căci e prea des folosit ca să fie nebagat în seamă. Însamă acele doctorii care omoară microbii adică sămânța bolilor. Te tai la un deget, ori chiar te sgârii mai adânc. La rană năvălesc microbi nevăzuji, dar aflători ori unde. Acolo dând de sânge încep să se înmulțească, nasc puroi și dureri. Din nimica toată, poți să ajungi să ți se taie degetul sau chiar mâna, căci microbii nu numai că se înmulțesc la fața rânii, dar pătrund și în sânge aducând putrezire.

Dacă însă cum te-ai rănit te ungi cu tinctură de iod ori chiar cu spirt, și te legi cu o cârpă curată, lasă că ai omorât microbii dela rană, dar ai tăiat și calea altora. Spirtul și tinctura de iod sunt *antiseptice*. La fel mai sunt: acidul fenic cu care se stropește pe vreme de molimi, apoi sublimatul corosiv. Se mai întrebuințează cu folos laptele de var, acidul boric și apa oxigenată, minunată pentru răni. Mai toate însă sunt otrăvitoare, așa că trebuie umblat cu ele, cu multă băgare 'n seamă și scoase din calea copiilor.

Societatea tramvaielor din București

este o întreprindere românească pe cât de folositoare pe atât de cinstit și cu grijă condusă. Lungimea liniilor de tramvaie din București, pe fiecare an crește. Acum sunt peste 82 Km., deci cam cât la București, la Băicoi. Sunt puse în circulație 546 vagoane, iar numărul călătorilor transportați zilnic în 1934 este de 376.328 deci cam populația jud. Dorohoi. Într'un an au călătorit peste 137 mil. oameni adică aproape de 9 ori populația României întregi. Adunându-se numărul kilometrilor făcute de toate vagoanele de tramvai din București, se ajunge la socoteala că în fiecare zi ele fac peste 116 mii km., aproape de 3 ori ocolul pământului în dreptul ecvatorului.

„ZEFIR” S. A.

INDUSTRIE CHIMICĂ DIN CLUJ
Str. Kossuth 7. — Telefon: 19-77.

CUMPĂRĂ ORICE CANTITĂȚI
Rășină de brad

Către toți cititorii și susținătorii „Renașterii“

Numărul de față a foi noastre am căutat să-l facem cât mai frumos. Am adăugat la fiecare foaie o icoană în colorii.

Și foaia și icoana au costat mult. Am crezut însă că de Sfintele Paști, trebuie să dăruim din munca și sufletul nostru, tuturor celor ce ne-au înțeles și ne-au ajutat. „Renașterea“, care se sprijină numai pe cetitorii abonați dela sate, crede că în acest fel și-a făcut datoria. Trimitem deocamdată foaia cu icoană celor ce-au plătit abonamentul pe cel puțin jumătate an. Cine îl va plăti de aici încolo va primi și el icoana în foaie.

Odată cu podoabele foi, trimitem cititorilor și tuturor susținătorilor noștri urarea sfântă: *Hristos a înviat!*

Ce s'a petrecut în ultimele două săptămâni

ÎN ȚARĂ

Votarea constituției

Marea Adunare Națională a votat Constituția Republicii Populare Române și a ales Prezidiul și noul guvern. Dându-și Constituția care proclamă că în „Republica Populară Română întreaga putere de stat pornește dela popor și este a poporului“, națiunea muncitoare din țara noastră și-a deschis calea spre împlinirea năzuințelor obștești. Constituția Republicii noastre Populare consfințește dreptul poporului de a-și lua soarta în propriile mâini. Ea apără pe omul muncitor, dreptul lui la muncă, la răsplata meritată a muncii folositoare, la sănătatea lui și la cultură.

Noul Prezidiu al Marii Adunări Naționale a Republicii Populare Române: Prof. Dr. C. I. Parhon, președinte; Prof. Petre Constantinescu-Iași, vice-președinte; Mihail Sadoveanu, vice-președinte; Ion Niculi, vice-președinte; Marin Florea Ionescu, secretar; Anton Alexandrescu; Bányai Ladislau; Ion Bica; Liuba Chișinevski; Constanța Crăciun; Mihail Moraru; Alexandru Moghioroș; Nyilas Ilona; Pardau Irimia; Constantin Părvulescu; Emil Popa, Gheorghe Pruteanu; Zaharia Tanase; Romulus Zaroni, membri.

Noul Guvern: Dr. Petru Groza, președintele Consiliului de Miniștri; Gheorghe Gheorghiu-Dej, Prim Vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, care va îndeplini funcțiunea de Președinte al Consiliului Superior Economic, Președinte al Comisiei de redresare Economică și Stabilizare Monetară și va coordona activitatea Ministerelor economice și financiare; Profesor Traian Săvulescu, al doilea Vice-Președinte al Consiliului de Miniștri, care va coordona activitatea ministerelor de Agricultură și Silvi-

cultură; Ștefan Voitec, al treilea Vice-Președinte al Consiliului de Miniștri, care va coordona activitatea ministerelor culturale și sociale; Ana Pauker, ministrul Afacerilor Externe; Vasile Luca, ministrul Finanțelor; Teohari Georgescu, ministrul Afacerilor Interne; Emil Bodnăraș, ministrul Apărării Naționale; Avram Bunaciu, ministrul Justiției; Prof. Nicolae Profiri, ministrul Comunicațiilor; Teodor Iordachescu, ministrul Lucrărilor Publice; Dr. Florica Bagdasar, ministrul Sănătății; Lothar Rădăceanu, ministrul Muncii și Prevederilor Sociale; Gheorghe Vasilichi, ministrul Învățământului Public; Prof. Stanciu Stoian, ministrul Cultelor; Octav Livezeanu, ministrul Artelor și Informațiilor; Vasile Vaida, ministrul Agriculturii; Ion Vințe, ministrul Silviculturii; Miron Constantinescu, ministrul Minelor și Petrolului; Chivu Stoica, ministrul Industriei; Bucur Schiopu, ministrul Comerțului.

ȘTIRI DIN CLUJ

Parohia Dâmbul-Rorund—Cluj a trăit în Dumineca Floriilor o zi de mare sărbătoare.

P. S. S. Episcopul Nicolae Colan a binevoit a vizita pe harnicii muncitori și gospodari din cartierul mărghiaș al Clujului numit Dâmbul-Rotund.

Cu acest prilej P. S. S. Episcopul a slujit Vecernia înconjurat de un sobor de patru preoți și doi diaconi.

La cuvântarea de bun sosit rostită de Păr. Bucin parohul ortodox și de C. S. Părinte greco-cat., a răspuns P. S. S. Episcop prin calde urări de bine, binecuvântând și îndemnând pe toți enoriașii să facă toate cele de trebuință pentru terminarea bisericii începută acum zece ani. În cuvântarea de după Sfânta

slujbă P. S. S. a făgăduit ca din partea Episcopiei să dea pentru lucrările sfântului locaș obolul ce se va strânge cu discul în ziua întâia de Paști, la toate bisericile din Cluj.

Căldura revărsată din graiul Arhiepiscopului s'a făcut mireasmă de tărie și nădejde în sufletele credincioșilor iar roadele cele bune nu vor întârzia să se arate.

Locuințe muncitorești la Cluj. Lucrările de construcție a caselor muncitorești din cartierele Clujului sunt pe început. În urma aprobării bugetului primăriei Cluj de către Ministerul de Interne, lucrările vor fi zorite în cursul săptămânii acesteia. Astfel la 1 Mai va avea loc sărbătoarea punerii temeliei la grupul de case ce se construiește pe Str. Maramureșului.

ÎN STRĂINĂTATE

Rezultatele alegerilor din Italia. Ministerul de Interne al Italiei dă următorul rezultat al alegerilor pentru senat: Partidul Democrat Creștin 10.740.131 adică 47,90%; Frontul Democratic Popular 6.955.129 adică 31,00%; Partidul lui Saragat 2.508.722 adică 7,00%; Blocul Național 134.741 adică 6%; Partidul Republican Italian 647.433 adică 2,90%; Independenții 278.351 adică 1,20%; Mișcarea Socialistă Italiană 244.750; Sezultatele pentru Cameră: Partidul Democrat-Creștin 12.524.360 Frontul Democrat-Popular 7.995.601. Partidul lui Saragat 1.848.283. Blocul Național 999.166. Partidul Republican Italian 729.283. Independenți 524.867.

Către toți abonații foi

Ca să putem merge mai departe, ca să putem scoate foaia înaintea, rugăm ca toți cititorii să ne trimită plata abonamentului:

Pe un an 300 lei

Pe jumătate de an 150 lei.

Cei ce au plătit 300 lei vor primi foaia mai departe, cei ce au plătit numai 150 lei, să ne trimită restul pe cealaltă jumătate de an, adică încă 150 lei. Cei ce n'au trimis nici un ban, măcar că au primit-o, nu le-o mai trimitem.

Redacția.